

In je oigen wôôrde...onze begintijd.

Het is vandaag een rommelige dag, namelijk tweede Paasdag. Maar na een rondje te hebben gelopen heb ik toch maar eens de pen ter hand genomen. Ik had namelijk beloofd om een stukje voor De Gouden Engel te schrijven.

Wij, Cor en ik, zijn hier in 1959 komen wonen, op de dag van ons huwelijk. Getrouwd zijn we in Tuitjenhorn. We hadden toen een huis aan de Kanaaldijk, indertijd nummer 225, gekocht van Cor Hartland. Dat werd een beetje opgeknapt en er werd ook nog een motorschuit gekocht. En toen was het geld op, maar ach, dat deed ons eigenlijk niet zoveel.

Voor ons trouwen was ik zes jaar te werk geweest en nu, nu was ik mijn eigen baas. Heerlijk vond ik het. Maar Cor, die kreeg het wel druk. Hij had zijn land op vijf verschillende plaatsen. Het voorjaar (mei) was in aantocht dus er was volop werk. Het werden lange dagen voor ons. Niks een rondje fietsen of lekker te sporten, vroeg te bed, dat was het echt de eerste jaren.

Al gauw kregen we uitbreiding. Toen we vier kinderen hadden (het werden er uiteindelijk acht) moesten er koolplanten worden gezet en ik kon goed aangeven. Maar ja, dan moest je wel oppas hebben natuurlijk. Die werd uiteindelijk gevonden dus ik kon helpen.

's Ochtends in alle vroegte ging Cor al met de motorschuit naar de Mare, want daar lag ook nog een stuk land. Ik zou dan wat later komen en in de tussentijd zou Cor alles klaar maken. Ik later op de fiets richting de Zuid, nog voorbij de vlotbrug. Daar moest ik bij een damhek mijn fiets neerzetten en over het land lopen. Er liepen veel meiden (koeien) in het land en oh, wat was ik bang. Nog een hek over en een stuk weiland en daar zou Cor mij overhalen.

Over 'loof' werd toen niet gepraat, want vergis je niet, toen moesten de planten nog aangegeven worden. Je deed dat toen allemaal maar gewoon. In vergelijking met toen vind ik dat ik het nu toch maar makkelijk heb, want een ding is zeker, we hebben het lang niet gratis gekregen.

Mevr. Eef Dekker-Tesselaar.